

ДОБРИТЪ И ЛОШИТЪ.

28-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 30 IV 1924 Г. — СОФИЯ

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ — РУСЕ
ул. Сараболу № 21.

ДОБРИТЪ И ЛОШИТЪ.

28-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 30.IV.1924 Г.—СОФИЯ

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

Добритѣ и лошитѣ.

„Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитѣ, но Богъ на живитѣ“.

Т. м.

Прочетоха се нѣкои теми върху: „Службата на търпѣнието и самообладанието“.

Тема за слѣдния пѣтъ: „Какъ познахъ, че имамъ умъ“?

Като пишете върху тази тема, нѣма да ми разправяте, какъ сж познали другитѣ хора, че иматъ умъ, но вие какъ сте познали.

Ще ви дамъ и още една тема: „Защо човѣкъ е недоволенъ“?

Сега азъ ще ви задамъ единъ въпросъ и ще ви отговоря на него. Този въпросъ е слѣдниятъ: защо хората не могатъ да се научатъ? Защото не се учатъ. Има нѣщо, което имъ прѣпятствува. Запримѣръ, у всинца ви има желание да бъдете добри. Въ дѣното на душата си всички искате да бъдете добри, но не успѣвате въ това, защото мислите, че сте доб-

ри. И дѣйствително, нѣкога сте били добри. но сега не сте. Какво е добро и зло, това трѣбва да се докаже. Доброто и злото не сж нѣща, които могат да се виждатъ. Нѣкой казва, че е добъръ. По какво се отличава добриятъ човѣкъ? Това трѣбва да се докаже научно.

Въ миналата си бесѣда ви говорихъ за добри и лоши хора. Казвамъ: еднитѣ сж добри, които правятъ добро, а вторитѣ сж добри, които правятъ зло. И еднитѣ, и другитѣ сж добри. Втората категория сж лошитѣ хора, които нито добро правятъ, нито зло правятъ. Законътъ е такъвъ. Въ първата категория е началото, когато казваме, че нѣкой човѣкъ е и добъръ, и лошъ, това показва, че той започва да живѣе. Слѣдователно, човѣкъ като започва да живѣе, едновременно става и добъръ, и лошъ. Тия двѣ сили, здо а добро, сж творчески. Тѣ вървятъ въ двѣ противоположни посоки. Вие може да ме запитате: защо човѣкътъ, който прави и добро, и зло не считатъ за лошъ човѣкъ, а минава за добъръ? — Доброто и злото, това сж извѣстни принципи, необходими за създаване на извѣстни форми. Безъ добро и зло форма не може да се създаде. Корените на едно растение се създаватъ отъ злото, а клонищата се създаватъ отъ доброто. Значи, едната сила работи въ

по-гжстата материя, а другата — въ по-рѣдката. Ако тия двѣ сили вървятъ по една крива линия и то така, че всичката имъ енергия да се използва, постепенно, то при това си движение тѣ ще се приближатъ, ще се срещнатъ безъ да се произведе между тѣхъ нѣкаква експлозия. Отъ движението имъ се образува единъ кръгъ. Обаче, ако човѣкъ е задържалъ въ себе си тия сили, то щомъ се срѣщнатъ, ще произведатъ експлозия. Слѣдователно, като се срещнатъ добриятъ и лошиятъ човѣкъ, тѣ образуватъ взривъ, защото сж двѣ положителни сили. Всѣки човѣкъ, който не прави добро, става лошъ човѣкъ; всѣки човѣкъ, който не прави зло, става добъръ човѣкъ. Такъвъ е законътъ. Енергията може да се прѣвърща. Този законъ провѣрряваме въ самата природа. Сегашнитѣ растения сж били нѣкога минерали, които сж живѣли въ почвата, не сж имали клоне. Слѣдъ време тѣ сж се поляризирани. Половината отъ тѣхъ сж израсли и сж дали клоне, превърнали се въ растение, при което другата половина отъ тия кристали е останала въ почвата въ видъ на корени. По нататкъ, при по-благоприятни условия за развитие на това растение, колкото повече се развивала неговата интелигентность, то е успѣло да се прѣвърне на животно, като изважда коренитѣ си навънъ отъ земята. По

сщия законъ, всичкитѣ велики Учители, които идватъ въ свѣта, всички религии, които сжществуватъ, това сж все школи, въ които човѣкъ трѣбва да научи начина, онова истинското изкуство, какъ трѣбва да живѣе. За да живѣе човѣкъ правилно, трѣбва му наука. Не мислете, че е лесно да направите добро. То е цѣло изкуство! Вие искате нѣкой път да ме нагостите хубаво. Ако дойда въ вашата къща и вие замѣсите тѣсто и го сложите предъ менъ въ паницата и ми кажете: заповѣдайте, ние тъй сме навикнали да ядемъ тѣстото сурово. Добръ, дойда другъ път въ къщата ви и вие ми сложите печенъ хлѣбъ, а не суровъ, както по-рано. Питамъ: кое е по-разумно сега, сурово тѣсто ли да ядемъ, или да го опечемъ? Кажете ми, кой е начинътъ за ядене въ природата? Българитѣ, когато хранятъ прасета или кучета, замѣсватъ имъ малко кашаца отъ брашно или трици, за тѣхъ много готвене не трѣбва. Кой е истинскиятъ начинъ за приготвяне храната? — Всички трѣбва да се ползуваме отъ методитѣ на природата.

Сега, разбира се, азъ не говоря за тази природа, въ която ние сме оставили своитѣ излишъци, не говоря за природата, която е създадена отъ мъртвитѣ тѣла на милиарди и милиарди сжщества, но говоря за онази жива, Божествена природа. Сегаш-

ната природа е създадена отъ останкитѣ на миналитѣ сжщества върху тия мъртви тѣла растатъ сега крушитѣ, ябълкитѣ и други плодове. Слѣдователно, ние се хранимъ само отъ мъртви сжщества. При такова положение може ли да бъдемъ безсмъртни? — Никога! Слѣдъ врѣме, когато започнемъ да образуваме храната си отъ слънчевитѣ лъчи, ще бъдемъ безсмъртни. До тогава, докато изваждаме за храна сокове отъ земята, ще умираме, смъртъ ще има за насъ. Единъ день ние ще имаме растения, които ще възприематъ енергия направо отъ слънцето. Хлѣбътъ сжщо ще приемаме направо отъ слънцето. Само тогава ние ще имаме възможността да бъдемъ безмъртни. И сега можемъ да бъдемъ безсмъртни, само че се изисква голѣмо усилие. Човѣкъ, слѣдъ като е приелъ единъ обѣдъ, трѣбва да знае методитѣ, чрезъ които да прѣвърне въ тѣлото си различнитѣ енергии, които е получилъ отъ храната. Вие, които ме слушате тукъ, всичко това е недостъпно при сегашнитѣ условия за вашия умъ. Каквото и да ви казвамъ, нѣма да го разберете, все ще си изгубя врѣмето. (Ще кажете: какъ е възможно човѣкъ да възприема храната си отъ слънцето? Христосъ на едно мѣсто въ Писанието казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нѣмате животъ въ себе си“. Той

не казва: ако не ядете плодове — круши, ябълки и други, но казва, че ако не ядете моята плът и не пиете моята кръв, нямате животъ въ себе си. Следователно, подъ „плът и кръв“ Той подразбира животътъ, който излиза отъ този центъръ. Ако отъ този центъръ не възприемате живота, вие не може да имате вѣчния животъ въ себе си. По нѣкой път тия центрове се проектиратъ. Запримѣрь, по нѣкой път енергиитѣ на слънцето сж негативни; подъ думата „негативни“ разбирамъ, че силитѣ на слънцето се стремятъ, къмъ центъра на земята. Въ такъвъ скучай умътъ на човѣка е въ възходяща степенъ и тогава той твори доброто. Обаче; въ нѣкои хора полюсътъ е другъ, умътъ му се стреми къмъ центъра на земята, а сърцето му се стреми къмъ центъра на слънцето — къмъ доброто. Ако се събератъ двама души, на които сърцата се стремятъ къмъ центъра на земята, а умовѣтъ имъ се стремятъ къмъ центъра на слънцето, тѣ нѣма да направятъ нищо. Въ тѣхъ и злото ще се усили, и доброто ще се усили. Сърцето всѣкога е по-силно отъ ума. Ако искате приятель, трѣбва да изберете човѣкъ, на когото силитѣ на сърцето сж насочени къмъ центъра на слънцето. Ако усѣщате, че вашитѣ сили на сърцето сж насочени къмъ центъра на земя-

та, търсете приятель, на когото силитѣ, на сърцето сж насочени къмъ центъра на слънцето. Човѣкътъ има два центъра, запримѣрь центровѣтъ А. и В. Да кажемъ, че на центъра А влияе земята, а на центъра В — слънцето. Когато се движимъ къмъ А, т. е. къмъ центъра на земята, ние сме по-активни тогава; когато се движимъ къмъ центъра на слънцето, ние сме по-пасивни. Следователно, до тогава, докато се движите въ посока А, къмъ земята, ще знаете, че ще бждете по активенъ къмъ злото, т. е. възможноститѣ да направите зло сж по-голъми, отколкото възможноститѣ да направите добро. Когато се движите къмъ центъра на слънцето, или когато се стремите къмъ Бога, възможноститѣ за правене добро сж повече, отколкото възможноститѣ за правене зло. Богъ е великиятъ центъръ, къмъ който трѣбва да се стремимъ. Свѣтътъ всѣкога показва центъра на земята. Следователно, отъ желанието, което имате въ даденъ моментъ, се опрѣдѣля и посоката на движението ви: къмъ центъра на земята ли се движите, или къмъ центъра на слънцето. Човѣкъ, който иска да има кѣщи, ниви и много други богатства, той не може да бжде добъръ. Знаете ли защо не може да бжде добъръ човѣкъ? Той ще си направи 1-2 кѣщи, ще тури въ тѣхъ кираджии и ще се кара всѣки

день съ тѣхъ, че наемътъ не му плащали, че развалили това-онова. Или, ще има нѣколко декара земя, ще пазари хора да я обработватъ, но тѣ ще гледатъ да го използватъ, а съ това ще го прѣдизвикватъ да се сърди, да се кара. Послѣ, гледашъ друго нѣкое желание се явило. Това е много естествено! Нѣкои отъ васъ ще ми възразятъ: какъ, не трѣбва ли да имаме кжщи, ниви? Дали трѣбва да имате кжщи, ниви или, да нѣмате, то е другъ въпросъ. Кой отъ васъ е безъ кжща? Азъ бихъ желалъ да видя нѣкой отъ васъ безъ кжща. Ще кажете: ние искаме направена кжща. Вие не говорите Истината! Кой отъ васъ нѣма тѣло? Ако нѣмахтѣ кжща, нѣмаше да бждете тукъ на земята. Всѣки си има по една кжщица. Азъ ги виждамъ: едни кжщи сж по малки, други по-големъ; едни прозорци и врати сж по-големъ, други по малки — различни входи-ве за гости си иматъ. Ще дойде день, когато отъ този материялъ, отъ който хората днесъ могатъ да направятъ само едно село, ще направятъ сто такива села. Днесъ, обаче, хората поради това, че нѣматъ техника, нѣматъ умѣние, разпиляватъ материялитѣ. Тукъ се проявява глупостта на човѣшкия умъ. Глупавиятъ човѣкъ върши много глупости.

Слѣдъ всичко това, отъ научно гледище, какъ трѣбва да разсждаваме върху тия въпроси? Нѣкои казватъ: ние не трѣбва да мислимъ за утрѣшния день, но за днешния само. Какво означава това, да мислишъ за днешния день? — Днешниятъ день показва цѣлокупността, която е у човѣка. Днешниятъ день показва, че най-първо трѣбва да се добие единъ талантъ, който да влада врѣмето и пространството. Мислите ли, че единъ знаменитъ цигуларъ може да мисли за своята прѣхрана тъй както васъ? Той взима цигулката си, веселъ е човѣкътъ, посвири 2—3 часа и току-вижъ, изкаралъ прехраната си за една година. Вие работите цѣла година по 6—8 часа дневно, и едва се прѣхранвате. Другъ нѣкой е знаменитъ хирургъ. Направи една операция, вземе най-малко 50—60,000 лева за нея и си изкарва прѣхраната за една цѣла година. Вие, които нѣмате нито едно отъ тия изкуства, казвате: Господъ е отредилъ за насъ да се трудимъ, да се мжимъ и така да изкараме прѣхраната си. Гдѣ е писано, че ние трѣбва да се трудимъ? Слѣдъ като създаде Богъ първия човѣкъ, постави го въ рая и му каза: „Ти ще живеешъ тукъ като царски синъ. Ще наглеждашъ всички дървета и цвѣта въ градината, ще се радвашъ на всичко хубаво тукъ“. Но Адамъ прѣстъпни вели-

кия Божии законъ, съгрѣши прѣдъ Него, и Богъ го изпѣди отъ рая, като му каза: „Отъ сега нататѣкъ съ трудъ и потъ на челото си ще си изкарвашъ прѣхраната — много ще орешъ и копаешъ земята, но малко приходъ ще ти дава тя. Така че, щомъ прѣстѣпишъ великия Божии законъ, много ще работишъ, малко ще придобивашъ. Отъ това изваждамъ едно правило! Когато нѣкои ме питатъ, трѣбва ли да ни лѣкува лѣкаръ, азъ отговарямъ: ако сте грѣшни, лѣкари ще ви лѣкуватъ. Грѣшниятъ — лѣкаръ го лѣкува; праведниятъ — свѣтлината. Слѣдователно, всѣки, който се лѣкува отъ лѣкаръ, е грѣшенъ човѣкъ нищо повече! Това е фактъ. Всички ония, които сѣ прѣстѣпили великия Божии законъ, сѣ пострадали. Защо? — Злото е въ услугата, която вие правите. Когато дяволътъ извелъ Христа на покрива на храма, какво Му казалъ? — „Хвърли се отгорѣ, ще ти дамъ всичкитѣ царства тукъ на земята!“ Христосъ противопоставилъ ли се е на дявола? Той му казалъ: „Махни се, сатана, отъ тукъ! Христосъ не се уплаши, Той не се даде въ услуга на дявола, защото знаеше, че злото, като сила извънъ насъ, не цапа човѣка. Когато злото се възприеме вътрѣ въ човѣка, тогава е опасно. Дяволътъ казалъ на Христа: „Хвърли се долу, нали Писанието казва, че Господъ ще прати ангели

да те поематъ на рѣцѣ!“ Христосъ му отговорилъ: „Понеже съмъ се научилъ да вървя все нагорѣ, не искамъ да слизамъ къмъ земята. Когато и тебъ нѣкой ти каже: ти се посвѣти вече, я се хвърли отъ тази изоичвна! — Ти ще му отговоришъ: азъ съмъ се научилъ да се качвамъ нагорѣ, не слизамъ долу. Това ще имате като правило: нѣма да слизате долу по волята на свѣта!

Изобщо, въ чисто морално отношение се зараждатъ противорѣчиви въпроси. Въ даденъ случай тѣ могатъ да бждатъ върни, въ даденъ случай могатъ да не бждатъ върни. Тия условия, които сега имате сѣ благоприятни за вашето развитие. Втори пѣтъ тѣ нѣма да се повторятъ, защото два еднакви момента въ природата не се съвпадатъ. Този, който изостане веднѣжъ отъ пѣтя на своето развитие, пакъ ще влѣзе въ Царството Божие, но знаете ли какъ? Ап. Павелъ казва: „Като главня въ огнь“. То значи, че всичко ще бжде изгубено, ще се прѣвърне на главня въ огъня. Който върви правилно въ пѣтя си, ще бжде като злато, което излиза отъ огъня — такова богатство ще прѣдставлява той. Вие трѣбва да се стремите да използвате енергията, която се накупява въ вашия организъмъ за ваше добро. Трѣбва да знаете, че около васъ има отрицателни сили, на

чието влияние може да се подадете и да пострадате. Идете при нѣкой боленъ, който е силно концентриралъ мисълта си върху болестта, че гърдитъ го болятъ, ще забѣлжитъ, че ако сте слаба натура, тази силна мисълъ на болния ще ви се натрапи и слѣдъ малко ще усѣтите, че и васъ ви болятъ гърдитъ. За да се освободитъ отъ това чуждо влияние, вие ще си кажете: не, туй е болѣстта на болния, едно отражение отъ неговата мисълъ. Мнозина отъ васъ страдатъ по отражение. Срещнете се съ нѣкой човѣкъ който скърби. Постоите малко при него и се отдалечавате вече скърбенъ, тъженъ. Ако той скърби и не може да се повдигне, ако и вие заедно съ него скърбите и не можете да се подигнете, какво печелите, какво печелите? — Нищо. Напротивъ, скръбта се увеличава. То значи $1+1=2$ т. е. единъ грошъ, плюсъ единъ грошъ, ставатъ два гроша — значи Скръбта се увеличава. Този братъ, който усѣща голѣмата скръбъ въ сърцето си, трѣбва да направи една изповѣдь прѣдъ тебе. Изповѣдта е хирургическа операция, разрѣзване на този цирей, който прѣдизвиква скръбта. Нѣкой казва: трѣбва да се изповѣдашъ! Защо? — За да се направи една хирургическа операция, да се прѣрѣже нагноявания цирей. Нѣкои казватъ: ама азъ не искамъ да се

изповѣдамъ. — Ще се изповѣдашъ и отгатакъ ще минешъ. Дойде докторътъ вземе ножа и рѣже. Ти плачешъ, викашъ — той си продължава работата. Като се яви нѣкой духовенъ цирей, същата хирургическа операция трѣбва да се направи и тукъ. Мнозина отъ васъ страдате по единствената причина, че криете циреитъ си. Не, циреятъ е единъ вжтрѣшенъ неджгъ, който трѣбва да излѣзе навънъ и да се прѣрѣже. Онѣзи отъ васъ, които искатъ за въ бждеще да се повдигнатъ, да станатъ поети, музиканти, художници, или какво и да друго, не трѣбва да иматъ цирей. Отрицателнитъ качества въ свѣта не правятъ човѣка положителенъ. Туй трѣбва да знаете! Много нѣща може да внесете въ характера на единъ човѣкъ съ отрицателни качества, но да внесете въ него единъ талантъ, това е невъзможно. Слѣдователно, вие ще се стремите да прѣвърщате енергията, да я трансформирате. Какъ? — Ще намѣрите единъ вашъ приятель, сърцето на когото се движи въ противоположна посока на вашата. Той ще ви подѣйствува. Тогава, между сърцето на единъ лошъ човѣкъ и сърцето на единъ добъръ човѣкъ има допирни точки, както между коренитъ и клонетъ на растението, вслѣдствие на което става и растенето. Тѣй щото лошитъ и добритъ хора всѣкога се допиратъ. Вие може

да живѣете съ най-лошия човѣкъ, стига вие да сте добъръ. Вие ще бъдете едно допълнение за него. Много отъ ученицитѣ сѣ дошли до една фаза, дѣто стълкновятъ ли се съ този законъ, тѣ се спъватъ. Защо? Защото въ ученичеството тѣ се срѣщатъ съ разни електрични и магнетични течения. Мимоходомъ ще ви припомня въ връзка съ това единъ законъ отъ физиката, споредъ който, всѣки лъчъ, който пада отъ по-рѣдка въ по-гъста срѣда, се прѣчупва. Това прѣчупване става вслѣдствие на различно гъститѣ вълни, които изпълватъ цѣлото пространство и се движатъ изъ него. За нашето око изглежда, че тия лъчи се прѣчупватъ, но въ сжщность тѣ се само отклоняватъ отъ пътя си. Въ природата нѣма прѣчупване на лъчитѣ, има само изкривяване, отклоняване. Криви линии, обаче сжществуватъ въ природата. Когато има криви линии, тогава казваме, че е станало малко прѣчупване, или по-право отклонение. Гъстата срѣда, която се движи въ насъ, произвежда тия прѣчупвания. Всичко въ свѣта се движи. Туй движение, което отклонява нашата мисль, създава едно слабо прѣчупване. Този прѣломъ показва, че е имало силно движение, което отклонява, както нашия умъ, така и нашето сърце отъ правия пътъ. Слѣдователно, какво трѣбва да

правимъ въ такъвъ случай? — Да се повдигнемъ по мисль и по чувства къмъ Бога, защото не само едно течение ще ни срещне. Много течения се прѣкръстосватъ въ природата. Да излѣзете благополучно отъ тия течения, за пова се изисква една велика наука. Щомъ слизашъ надолу, трѣбва да си намѣришъ едно подходяще течение. Когато говоришъ за Любовъта, подразбираме едно велико течение. Когато говоримъ за Мъдростъта, подразбираме пакъ такова течение. Когато говоримъ за Правдата, подразбираме сжщото. Когато говоримъ за Добродѣтелъта, подразбираме пакъ едно велико течение. Когато говоримо за милосердието, подразбираме сжщото. Това сж символи, които означаватъ извѣстна срѣда, въ която дѣйствуватъ опрѣдѣлени закони. Щомъ влѣзешъ въ тази срѣда, ти имашъ вече всичко. Ти ще влѣзешъ въ туй течение и ще вървишъ прѣспокойно, тъй както не се безпокоишъ кждѣ ще те заведе парахода или трена, въ който си влѣзълъ. Параходътъ или тренътъ ще те заведатъ на едно опрѣдѣлено мѣсто. Затуй ще се стремите къмъ познаване на законитѣ. Нѣма да отхвърлитѣ сегашния животъ. Злото въ него ви е потрѣбно до тогава, докато придобиее новото. Не искамъ да кажете, отъ сега вече ние ще живѣемъ по новия начинъ; не ни трѣб-

ватъ вече къщи, не ни трѣбватъ дрехи. Не, трѣбватъ ви още. Казвате: ние можемъ да се задоволяваме съ малко. Азъ не съмъ срещналъ до сега човѣкъ, който да се задоволява съ малко. Това, че може да се откажете отъ нѣщо, не е още доказателство, че вие изобщо се задоволявате съ малко. Туй е само единъ малъкъ опитъ, а за да се увѣрите въ нѣщо, трѣбватъ ви много опити. Слѣдователно, вие трѣбва да държите стария си животъ до тогава, докато опитате, че новитѣ методи наистина даватъ подобри резултати. Тогава ще замѣстите старото съ новото. Така е и въ природата. Природата, запримѣрь, какво прави? Обърнете се къмъ нея и вижте методитѣ ѝ! Когато си охлузишъ ржката, най-първо се образува надъ нараненото мѣсто една грапава, червена, неприятна на гледъ кожица. Природата я туря за първа прѣвръзка. Подъ тази кожа разумното работи, докато създаде хубавата горна кожица. Слѣдъ това, тя разпаря първата кожица и оставя долната, хубавата. И разумната майка тъй прави. При сегашнитѣ неблагоприятни условия, при които живѣете, трѣбва да знаете, че лошото, което дяволътъ ви туря отгорѣ, е първата прѣвръзка. Затова мълчете си, работете разумно отдолу и когато създадете новитѣ условия, старата прѣвръзка сама по себе си ще падне.

Доволътъ като види това нѣщо, ще каже: разумни сж тия хора! Вие казвате: ние не искаме дяволска прѣвръзка. Не, трѣбва ви такава прѣвръзка! Ами какво лошо има въ това, че дяволътъ те прѣвързалъ? Христосъ казваше на всѣки, когото дяволътъ е прѣвързалъ, че не трѣбва да хвърля тази прѣвръзка, докато не се създаде отдолу нова. Щомъ се създаде новата, жената, мъжътъ хвърлятъ старата прѣвръзка и казватъ: свободни сме вече! Да, свободни сте отъ прѣвръзката на дявола. Ето защо вие не трѣбва да се оплаквате отъ първата си прѣвръзка. Питате: да хвърля ли тази прѣвръзка? Казвамъ: не още, кожата отдолу не се е приготвила. Като се образува, лесно се хвърля старата. Съ други думи казано: не се старайте да прѣмахнете неблагоприятнитѣ условия, при които живѣете. Работете подъ тѣхъ, докато си създадете единъ добъръ характеръ, докато създадете новото въ себе си! Само тъй се създава човѣшкиятъ характеръ! Трѣбва да знаете, че само ония хора сж създали отъ себе си велики характери, които сж издържали, прѣвъзмогнали неблагоприятнитѣ условия на живота си. Това виждаме въ цѣлата история на човѣчеството. Отъ ония, които сж живѣли въ разкошъ, малко велики хора сж излѣзли. Азъ поне не зная нито единъ великъ човѣкъ, който да е жи-

вѣлъ въ разкошъ. Нѣкой отъ васъ може да ми приведе за примѣръ живота на Авраама. Знаете ли какъвъ бѣше живота на Авраама? — Авраамъ нѣмаше дѣца, но слѣдъ като Господъ му даде едно дѣте, изпита го, като му каза: „Принеси ми сина си жертва!“ И какво мислите? Той изпълни волята Божия. Послѣ, прослѣдете живота на Якова! Той стана праотецъ на евреитѣ, но много пати главата му; какви мъчнотии нѣмаше! Той взе благословението на брата си, но цѣли 14 години трѣбваше да странствува, да служи на двѣ жени и слѣдъ като се върна при брата си, трѣбвише да плаща данъкъ три години. Прѣзъ какви тежки закони на смирение трѣбваше да го прѣкара Господъ! Всичкитѣ знаменити пророци, всички велики ангели на небото сж минали прѣзъ неблагоприятни условия на живота.

Писанието казва: „Когото Богъ обича, поставя при неблагоприятни условия, за да създаде благоприятни. Ако сега имате неблагоприятни условия, то е защото Богъ ви обича. Богъ ви поставя при неблагоприятни условия, защото за въ бъдаще мисли да ви даде нѣщо по-хубаво. Ако мислите да ви лиши отъ туй благо, Той щѣше да ви даде доброто още първоначално. Затуй, всѣки като слиза отъ небото питатъ го: какво искашъ, доброто на земята, или

доброто на небото? Ако каже че иска доброто на земята, даватъ му го още на земята. Но, едно трѣбва да знаете, че тукъ на земята нѣма условия за добро, за щастие. Тукъ има само движение. Запримѣръ, за да ви дадатъ богатство, трѣбва да заемете единъ виденъ постъ, да станете пръвъ министъръ въ България или въ Англия. Само така ще видите, какви тайни има скрити въ това богатство! Ще получите едно, двѣ и повече заплашителни писма за живота си. Не самотова, но какви ли не опити за отравяне какви ли не заговори ще правятъ противъ васъ! И въ България, и въ Англия, и въ Америка — навсѣкжде си служатъ съ едни и сѣщи сръдства. При такова едно богатство човѣкъ трѣбва да се страхува. Питамъ: При такъвъ животъ може ли да имате щастие? Това щастие е привидно. Най-щастливи хора сж били светиитѣ. Тѣ излѣзатъ изъ гората, отъ нищо неги е страхъ. Турятъ си на огъня едно гърне съ житце, хапнатъ си прѣспокойно, нищо не ги плаши. Казватъ за нѣкого: той е толкова святъ човѣкъ, че и въшка не убива, оставя ги свободно да лазятъ по него Човѣкъ, който оставя да го ядатъ въшкитѣ, не е святъ човѣкъ, не е светия. Азъ уподобявамъ лошитѣ мисли, желания и дѣйствия въ човѣка на въшки и бълхи. Ако вие имате тия нѣща, не сте светии, а сте обикновени хора.

Всички ще се учите! Учение ви трѣбвал Туй учение, което имате, слѣдвайте, но сериозно учение ви трѣбва. Като имате нѣкаква болестъ, най-първо ще се опрѣдѣлите въ себе си, на Бога ли служите, или на себе си. Ако служите на себе си, ако сте грѣшенъ, ще викатъ единъ, два и десетъ доктора дори, докато най-послѣ ви помогнатъ. Ако служите на Бога, нито единъ лѣкаръ нѣма да викате. Не се плашете! Болѣстѣта за васъ има съвсѣмъ друго прѣданазначение. Ще ви кажа едно правило: въ свѣта Богъ всичко е прѣдвидѣлъ. Всичко абсолютно става за добро. Туй трѣбва да знаете! Не мислете, че Господъ е намислил да направи нѣкому зло или да му изпрати нѣкакво нещастие. Злото идва, защото вие мислите, че ще ви сполети нѣкакво зло, та привиквате тия сили.

Не се заблуждавайте да мислите, дали Господъ знае, колко тухли влизатъ въ постройката на вашето здание. Азъ ще ви обясня, какъ седи тази работа. Онази Божествена материя, която влиза въ образуването на тия тухли е жива, и за тази материя се държи смѣтка. Богъ знае за всѣка една частица въ насъ, знае колко атома, колко йони има въ насъ, знае силата ни, знае всичко, но колко тухли има въ нашето здание, за това Той не иска да знае, не се

интересува. Това, да знаемъ, колко тухли има въ едно здание, прѣдстои намъ. Отъ материята, която има на разположение, отъ законитѣ, която знае за съчетанието на материята, Богъ всѣкога може да опрѣдѣли, колко тухли сж влѣзли въ дадено здание. Освѣнъ това, споредъ законитѣ на материята, ако вие затворите, въ една форма едно кило вода, тя не ще може да се задържи повече отъ 1—2—3—4—5—10 години. Тази форма ще се прѣсне. Значи, колко врѣме ще се задържи тази вода въ сѣда това е точно опрѣдѣлено; нито една минута повече не ще можете да я задържите. Нѣщата сж точно опрѣдѣлени. Отъ този законъ ученитѣ ще видятъ, че материята се измѣня. Слѣдъ години земята нѣма да бжде въ това състояние, въ която я намираме днесъ. Материята на земята става по-рѣдка, защото земята се повдига нагорѣ и влиза въ друго течение, което изменя състава ѝ, а съ това и движението на нейнитѣ частици. По сжщия начинъ и вашата душа, която е турена въ вашия организъмъ, като една затворена форма, има опрѣдѣленъ пѣтъ, опрѣдѣлена работа, която трѣбва да извърши. Всѣки отъ васъ трѣбва да се стреми да извърши работата, която му е дадена. Нѣкой ще каже: азъ не мога да извърша голѣма работа. Отъ васъ не се изисква голѣма ра-

бота. Господъ не се интересува отъ голѣми работи. Ако Му разправятъ голѣми работи, напимѣрь отъ какво сж направени звѣздитѣ, планетитѣ, изобщо цѣлата вселена, Богъ не иска да слуша, но ако ти направишъ едно малко добро, каквото никой другъ не може да направи, Богъ ще се интересува отъ това. Богъ се интересува отъ малкитѣ работи. Ако нѣкой отъ васъ е царъ на България и като таквъ направи нѣкое голѣмо добро, Господъ за това не иска да знае, но ако направи едно малко добро на нѣкоя бѣдна вдовица, за това Богъ се интересува. Той не се нуждае отъ голѣми хора и отъ голѣми работи. Никждѣ въ Писанието не е казано, че сж блажени царетѣ, князетѣ или богатитѣ, а се казва: „Блажени сж дѣцата, сиромаситѣ, гоненитѣ, онеправданитѣ и т. н. Князетѣ, царетѣ сж величия само на земята, на материялния свѣтъ, но не и на небето. На небето царе и князе нѣма. Въ невидимия свѣтъ нѣщата не сж както въ материялния свѣтъ. По този законъ вие ще се стремите да използвате разумно енергията, която е вложена въ васъ. Не влагайте отрицателни мисли въ ума си; не питайте, защо това е направено така, а не иначе, но гледайте, какъ Богъ работи. Това не е лесна работа.

Най-първо вие трѣбва да започнете съ успореднитѣ линии. Запимѣрь, какво означаватъ двѣ успо-

редни линии? — Тѣ означаватъ пѣтъ, движение. Ако сънувашъ нѣкога, че тъчешъ на станъ, какво означава това? — Платътъ, който тъчешъ, означава живота. Прѣди години бѣхъ въ Стара-Загора и тамъ една жена ми разправяше слѣдното: сънувахъ, че ми дадохъ станъ и бѣлѣ палукъ да тъча платно. Идва въ това врѣме при менъ единъ отъ великитѣ Учители и ми казва: ще тъчешъ! Започнахъ да тъча платното, но го напуснахъ. Така стана и въ живота ми. Заинтересувахъ се отъ новото учение, слѣдвахъ го и послѣ го напуснахъ. Вдахъ се въ свѣта и цѣли 10 години се лутахъ, докато най-послѣ ме постигна голѣма скръбъ: единствениятъ ми синъ се самоуби. Отъ тази голѣма скръбъ отново се обърнахъ къмъ Господа. Една вечеръ се явява при мене Христосъ, донася ми сжщия по-раншенъ станъ и ми казва: „Туй платно бѣше добръ започнато. Ако можешъ да го довършишъ, ти ще излѣзешъ благополучно въ живота. Значи това показва за всинца ви, че трѣбва добръ да обработвате живота, който сте започнали. Не успѣхътъ, погрѣшкитѣ се дължат на васъ. Нѣма да напущате вашия станъ, нѣма да плащате на другъ да тъче заради васъ. Нѣкой казва: нека потъче другъ заради мене! Не, ти самъ ще си свършишъ започнатата работа! Ако нѣкой е добъръ

майсторъ и иска да ти помогне, нека ти насучи цѣ-
витѣ, но ти самъ ще си тъчешъ. Не оставяй други
да тъчатъ заради тебе. Това е лошъ навикъ. Всѣки
самъ трѣбва да си тъче. Накарашъ ли други хора да
тъкатъ заради тебе, работата е развалена вече.
Спазвайте тия закони! Тѣ сж важни за вашето раз-
витие. Не мислете, че ще намѣрите другъ методъ за
развитието си. Този е единъ отъ най-проститѣ.

Вие трѣбва да прилагате разумно методитѣ на
природата. Ще работите вжтрѣшно, скрито въ себе
си, тъй както скрито, незабѣлзано за другитѣ
работи и самата природа. Ще работите така, докато
съградите въ себе си единъ солиденъ характеръ.
Докато не създадете Божественото въ себе си, не
хвърляйте човѣшкото. Вие хвърляте човѣшкото, нѣ-
мате още Божественото създадено и оставате сухи
кости. Дръжте човѣшкото, а Божественото нека ра-
боти отвжтрѣ, докато се засили. Когато всичко въ
васъ стане Божествено, тогава всѣка велика прѣ-
връзка сама по себе си пада, или по-право, прѣ-
връща се въ Божествена.

Сега, помнете едно правило: при всѣка беседа
която ви държа, и доброто у васъ се увеличава, и
страданията ви се увеличаватъ. Едноврѣменно съ то-
ва, и радостта ви се увеличава, и скръбта ви се

увеличава. Затова не се стремете да ме надхитритѣ.
Щомъ сте влѣзли въ този пътъ и не работите, нѣма
да ви се помогне. Това не зависи отъ менъ. Отъ
невидимия свѣтъ се интересуватъ за васъ, държатъ
ви за всичко смѣтка. Слѣдователно, всѣка вечеръ
идватъ при васъ и разглеждатъ, какъ сте завършили
деня. Тѣй щото, ако речете да се оплаквате отъ
нѣщо, не забравяйте, че ви наблюдаватъ. По нѣкой
пътъ вие мълчите, външно не се проявявате; азъ
виждамъ вжтрѣшното ви състояние, но държа очитѣ
си прѣвръзани, като че не виждамъ. Нѣкога снимамъ
прѣвръзката си и тогава виждамъ всичко. Вие трѣб-
ва да живѣете чистъ, абсолютно чистъ животъ. Само
чистиятъ човѣкъ може да познае чистотата, може да
познае чистия човѣкъ. Нечистиятъ не може да поз-
нае чистия човѣкъ. Чудни сж нѣкои хора, които за-
питватъ, какъвъ е Учителътъ. Ако си чистъ, ще ме
познаешъ. Всѣки познава подобния си. Това е за-
конъ въ свѣта! Чистиятъ ще познае чистия: любящи-
ятъ ще познае любящия; мѣдриятъ ще познае мѣд-
рия; силниятъ ще познае силния, праведниятъ ще
познае праведния и т. н. Това сж закони, въ които
нѣма изключение за никого. Трѣбва да се познавате,
да се обичате. Нѣма законъ, чрѣзъ който да се оп-
рѣдѣля, какъ да се люби. Не е било врѣме, когато

да се е заповѣдвало на Любовта. Богъ не се подчинява на чикакъвъ законъ! Любовта е отъ Бога. Споредъ закона на Любовта, които азъ познавамъ, не е било време, когато Болъ не е обичахъ нѣкого въ този вѣкъ. И въ миналитѣ, и въ бждещитѣ вѣкове, Богъ всѣкога е единъ и сжщъ, изобилень въ своята Любовь. Неговата Любовь се е спирала само тогава, когато нашата воля Му е противодѣйствувала. Спирането на Божествената Любовь произвежда страданията въ свѣта.

За сега отъ васъ не се изисква много. Колкото знаете, прилагайте го! Нѣкога ще ви дамъ една задача, да направите най-малкото добро. Какъ мислите, какво трѣбва да бжде това добро? — Това добро съ пари не става; съ дрехи, обуца, не става; съ имоти — кжщи, ниви не става. Днесъ вие разбирате, че за да се направи добро, трѣбва да имате пари; ако нѣмате пари, а искате да направите добро, ще вземете отъ нѣкъдѣ на заемъ. Всѣки, който помага съ пари, мисли, че е добъръ човѣкъ. Това ни най-малко не е добро. Доброто въ свѣта не е създадено отъ материя. Доброто не седи нито въ сиромашията, нито въ богатството; доброто не седи нито въ учението, нито въ глупостта. Защото, ако си ученъ, ти можешъ да направишъ много добро,

но може да направишъ и много зло. Ако си глупавъ, ти пакъ можешъ да нправишъ много добро, но можешъ да направишъ и много зло. Сжщото нѣщо може да се каже и въ случай, когато си богатъ, когато си силенъ и т. н.

Тѣй както ви схващамъ, вие още живѣте въ външния животъ, и доколкото ви виждамъ, вие очаквате доброто да дойде отвънъ. Има три категории влияния върху васъ. Първото влияние е свѣтътъ. Той ви влияе и вие не можете да се избавите отъ него. Второто влияние е вашата плътъ, вашето тѣло. Плътта казва: азъ искамъ хлѣбъ, вода, жадень съмъ. Исканіе нѣщо плътта, тя ще те прати прѣзъ седемъ баира, но да ѝ го доставишъ. Като каже „хлѣбъ искамъ!“ — Ще те накара цѣль день да работишъ за хлѣбъ. — Третото влияние е влиянието на дявола. Свѣтътъ, плътта и дяволтъ, това сж тритѣ фактора, които днесъ човѣчеството е опорочило. Дяволтъ работи вече въ вашия умъ. Слѣдъ като направишъ много глупости, той казва: понеже не излѣзе уменъ, както ти казвахъ, затова пострада. Не трѣбваше само ти да крадешъ, но трѣбваше и другитѣ да накарашъ да крадятъ. Не трѣбваше само ти да убивашъ, но трѣбваше другитѣ да убивать, и тѣхъ да турять въ дрянгульника, а ти да минешъ за праведень.

Плътта пъкъ казва тъй: ако слушаше менъ, да ядешъ и да пиешъ, щѣше да бждешъ снаженъ, силенъ, здравъ. Но тъй, като не ме слуша, като пости, не съмъ отговоренъ, нѣма какво да ти правя.

Свѣтътъ казва: ти трѣбваше да се запознаешъ съ всички окръжающи, силни на деня, за да ти помагатъ. Всѣки единъ отъ тия три фактора си има методъ за постигане своята крайна цѣль. Идете въ свѣта, идете при плътта, идете при дявола, навсѣкждѣ ще имате едни и сѣщи крайни резултати. Вие ще гледате да прѣвъзможнете тия три изкушения, тия три слабости. Нѣма да ги отхвърлите, но ще ги замѣстите. Кое може да замѣсти свѣтътъ, споредъ васъ? — На мѣстото на дявола, ще туримъ Христa! На мѣстото на плътта ще туримъ Духа. На мѣстото на дявола ще туримъ Царството Божие. Царството Божие, Духътъ Божии и Любовта на Христа, това сѣ тритѣ нови фактори, тритѣ метода, съ които можемъ да работимъ и да се повдигаме нагорѣ.

Т. м.

Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитѣ, но Богъ на живитѣ.

